

[Ømann.]

hensyn til kommuneskatten. Har en kommune været fremmelig gennem mange år og opkrævet hovedparten af skatten inden nytår, så ville der jo opstå et hul i indtægtsstrømmen, hvis man pludselig deklarerede, at kun halvdelen af kommuneskatten skulle erlægges, og det ville være et reelt hul i indtægtsbudgettet, som kun kunne indhentes gennem en forøget skatteudskrivning. En sådan ekstra påligning kunne man naturligvis praktisere, men det forekommer mig, at løsningen i det foreliggende forslag er noget bekvemmere, idet den jo går ud på, at kommunen kan opkræve det antal rater, den altid har opkrævet. Likviditet og skatteindtægter op til overgangen til kildeskatte bliver altså som hidtil, og herved er problemet løst for kommunen. Samtidig vil der altså indtræde den måske noget mindre heldige bivirkning, at folk skal betale forskellige andele af deres skattebillet for skatteåret 1968-69, alt efter i hvilken kommune de bor. Man kan sige, at denne skade egentlig er uoprettelig, for kommunen har jo indstillet sin økonomi på, at midlerne skal ind, og skaden er jo ikke opstået nu, men har sin rod længere tilbage i tiden, da kommunen fastlagde eller fik fastlagt sine betalingsterminer. Men det er jo hovedsagen, at der ikke i betalingsåret 1968 bliver betalt et større samlet antal skatterater af nogle end af andre. Der skal jo nok under udvalgsbehandlingen dukke visse problemer op i denne forbindelse, men jeg tror altså, at indenrigsministerens løsning, som vel er fremkommet efter forhandling med repræsentanter for kommunerne, er fremkommelig og rimelig.

I øvrigt er det jo nok problemerne omkring det skattefrie år, der vil vække den største interesse. At det skulle blive skattefrit, var der vel i alle tilfælde ingen, der havde ventet. For at misbrug ikke skal finde sted, vil man være nødt til at lave overgangsregler. Den skattepolitik, som skatteyderne naturligt vil anlægge over for et sådant „skattefrit“ år, er jo, at det gælder om at få den størst mulige indtægt anbragt i dette år og at spare mest muligt på sine fradrag til senere anvendelse. Vi har jo fået to nykabte skattebegreber at tumle med, nemlig det, der hedder overført indkomst — der leder tanken hen på det vilde og vil-

kårlige — og begrebet overskydende indkomst, der lyder mere uskyldigt. Det første begreb angår jo også skattetænkning, regnskabsreguleringer eller skattefiduser, om man vil. Her beskattes fuldt ud og med sædvanlig procent, og skatten skal betales i august-december 1969. Se, jeg er ikke sikker på, at beskrivelsen af disse tilfælde i lovforslaget er tilstrækkelig. Der nævnes udbetaling fra selskaber af løn og tantieme, der nævnes varelagre og reguleringer af afskrivninger, men intet om, hvad man skal anse for normale foreteelser på disse felter, og det skal man jo vide, før man kan beskattede det normale eller overskridelserne, og der er jo også nok andre former for vilkårlige reguleringer end de nævnte, man må ind på.

Jeg synes, det er værd at fremhæve, at lov om særlig indkomstskat jo slet ikke berøres af disse overgangsregler, særlig indkomst skal man beskattes af som sædvanlig; men derimod er der en anden indkomstkategori, som man jo nok kan savne under begrebet overført indkomst, det er spekulationsfortjenester. Så vidt jeg kan se af forslaget, er disse fortjenester henført under det, der hedder overskydende indkomst. Det er et spørgsmål, vi må tage op i udvalget, om de egentlig hører hjemme der.

Det andet begreb, den overskydende indkomst, behandles altså noget mildere. Det drejer sig her om de udsving, der er i normalindkomsten, og lige når man ser forslaget, synes man nok, at tilbuddet om en gratis merindtjening på indtil 15.000 kr. i alle tilfælde eller 20 pct. måske er et lovlig flot tilbud. Spørgsmålet kan jo også være, om forholdene er sådan, at alle, der har lyst til at udnytte dette tilbud, har mulighed for at udnytte det. Der er vel en vis risiko for, at merindtjeningen hovedsagelig vil finde sted gennem overarbejde, leveret af folk, der allerede er beskæftiget, og med den effekt måske, at det kan være vanskeligt for andre at få nogen chance for at udnytte dette tilbud. Jeg er klar over, at beløbet er sat så højt og procenten så høj som sket for at undgå administrationsbesvær, og jeg kan sympatisere med denne bestræbelse, men det er dog nok værd at overveje, om beløbet og procenten ikke er lovlig højt ansat. Ordningen er jo også meget mild derved, at en eventuel merskat først skal